

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/53/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714205410
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2714205410.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobcu: E. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. č. XXX, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Pekar, Potočná 191/39, Skalica, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti zmluvnej podmienky, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 2C/291/2014-56 zo dňa 7. januára 2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 8.4 veta prvá o splatnosti odplaty za poskytnutie odkladu splátok a v bode 8.4 veta druhá o dohode o započítaní vzájomných pohľadávok potvrdzuje, v ostatnej časti výroku, rozsudok súdu prvej inštancie ruší a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že:

Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „Ročná úroková sadzba úveru (v %): 70,01,“ je neplatná.

Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „Ročná úroková sadzba revolvingu (v %): 76,21,“ je neplatná.

Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „RPMN za úver (v %): 65,66,“ je neplatná.

Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 70,01,“ je neplatná.

Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia s.r.o. nie sú súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500007571.

Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 8.1./ tejto zmluvy obsahujúca poplatok 215,75 Eur za odklad maximálne troch splátok úveru je neplatná.

Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 8.1./ tejto zmluvy obsahujúca poplatok 112,08 Eur za odklad maximálne troch splátok úveru je neplatná.

Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 8.4./ veta prvá tejto zmluvy obsahujúca text: "Odplata za poskytovanie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytovaní služby," je neplatná.

Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 8.4./ veta prvá tejto zmluvy obsahujúca text: "Odplata za poskytovanie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dižníkovi," je neplatná.

Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 8.4/ veta druhá tejto zmluvy obsahujúca text: „Veriteľ a Dižník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to

pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytovanie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu poskytovania úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy," je neplatná.

Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 v bode 8.4/ veta štvrtá tejto zmluvy obsahujúca text: „Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytovanie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytovaní služby (resp. zníženej odplaty), a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy," je neplatná.

Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania, a to trovy právneho zastúpenia v sume 393,58 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a tiež zaplatiť súdny poplatok v sume 99,50 Eur na účet Slovenskej pošty a.s., č. účtu: SK36 6500 0000 0000 2054 5761, Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., § 39, § 52 ods. 2, ods. 3, § 53 ods. 1 a 3, § 53 ods. 4 písm. a) a h), § 53 ods. 5, § 54 ods. 1 a 2, § 489 Občianskeho zákonníka, čl. 3 ods. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS, § 1 ods. 1 a 2, § 2 písm. i), j), § 9 ods. 2 písm. j), § 11 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z.z., a vecne tým, že predmetom konania je určenie neplatnosti konkrétnych zmluvných podmienok obsiahnutých v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 zo dňa 18.10.2011 tak ako sú uvedené vo výroku tohto rozsudku.

3. Súd vychádzal z toho, že žalobca má na takomto určení daný naliehavý právny záujem s odkazom na § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Vo všeobecnosti platí, že spotrebiteľ sa môže domáhať ochrany svojho práva proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany proti porušiteľovi na súde. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

4. Súd posudzoval obsah jednotlivých listinných dôkazov, vyhodnocoval ich jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti. Súd sa najprv vyporiadal s tým, či medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bol uzatvorený občianskoprávny vzťah alebo obchodnoprávny vzťah, lebo zmluva bola uzatváraná s fyzickou osobou ako spotrebiteľom. Žalovaný v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a ani obsah všeobecných obchodných podmienok k zmluve. Súd dospel k záveru, že v tomto prípade bola uzatvorená formulárová spotrebiteľská zmluva dňa 18.10.2011. Text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu a ani do obsahu príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Ustálil, že právny vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o revolvingovom úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že predmetná zmluva je tzv. absolútny obchod. Predmetnú zmluvu kvalifikoval ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, preto zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

5. Súd v rámci výkladu (aplikácie) noriem občianskeho práva vyhodnocoval medze aplikácie zásady zmluvnej voľnosti (§ 2 ods. 3 OZ) vo svetle princípu proporcionality (čl. 1 Ústavy SR) a dbal na to, aby sa práva nezneužívali (§ 2 OSP). V týchto intenciách, a o to viac v prípadoch, keď je zmluvná voľnosť niektorého z účastníkov zmluvného vzťahu (spotrebiteľa) obmedzená, keďže žiadnym spôsobom nemôže ovplyvňovať obsah zmluvných dojednaní, musel zväžiť proporcionality každého jednotlivého zmluvného ustanovenia a vyvodiť z neho primerané následky. Ani legitímne očakávania žalovaného (veriteľa) nemôže byť prekážkou v deklarovaní niektorého zo zmluvných dojednaní ako neplatného, a to najmä v prípadoch, keď tieto ustanovenia sám v zmluve a zmluvných podmienkach

formuloval. Ide tu o právo žalobcu vyplývajúce (skutkovo sa odvodzuje) zo záväzkov vzniknutých zo spotrebiteľskej zmluvy, pri ktorej s prihliadnutím na všetky okolnosti žalobca ako spotrebiteľ jej obsah podstatným spôsobom neovplyvňoval a teda súd prihliadal na to, či uzavretá zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, ktoré by na škodu spotrebiteľa zakladali nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Zákonné ustanovenia, ktoré na skutkový stav aplikoval, vykladal vo svetle ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku ako aj nepriameho účinku smerníc 93/13/ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a smerníc o spotrebiteľských úveroch 87/102/ES, 90/88/ES, 98/7/ES. Pri tzv. spotrebiteľských zmluvách, t.j. právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ zväčša podnikateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je úmyslom zákonodarcu chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami.

6. Súd posudzujúci predmetnú zmluvu uzavretú medzi žalovaným (dodávateľom) a žalobcom (spotrebiteľom) podriadil ju podľa obsahu hlavných záväzkov účastníkov z právneho hľadiska pod zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Na základe tejto zmluvy žalovaný žalobcovi prisľúbil úver 1.500,- Eur. Žalobca sa v zmluve zaviazal splatiť úver v 42 mesačných splátkach po 80,37 Eur, vždy k 11. dňu v mesiaci.

7. Žalobca žiadal vyhlásiť za neplatné zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 6/ zmluvy a to, že ročná úroková sadzba úveru je 70,01%, že ročná úroková sadzba revolvingu je 76,21%; že RPMN za úver je 65,66%; predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu je 70,01%. Súd posudzoval výšky ročnej úrokovej sadzby uvádzané v zmluve s ročnými úrokovými sadzbami uvedenými na stránke Národnej banky Slovenska (ďalej „NBS“) a zistil, že podľa NBS bola v októbri 2011 priemerná ročná úroková sadzba spotrebiteľského úveru 15,40% a ročné úrokové sadzby úverov v roku 2011 boli od 12,63% do 14,90%. Súd posudzoval taktiež výšky RPMN (ročnej percentuálnej miery nákladov) uvádzané v zmluve s výškou RPMN určenou Národnou bankou Slovenska a zistil, že v októbri 2011 (v čase uzatvorenia zmluvy) bola podľa NBS vo výške 16,65%. Už z toho vyplýva diametrálny rozdiel vo výške úrokovej sadzby (pri úvere je 4,55 - násobne vyššia a pri revolvingu je o 4,95 - násobne vyššia než priemerná ročná úroková sadzba spotreb. úveru) a žalobca mal podľa zmluvy o tieto percentuálne sumy zaplatiť viac než by platil, pokiaľ by veriteľ vychádzal s úrokových sadziab NBS záväzných pre banky. Takéto výšky ročných úrokových sadziab a výšky RPMN považuje súd za neprimerane vysoké, za značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Preto súd vyhodnotil tieto zmluvné podmienky za rozporné s dobrými mravmi, neprijateľné a teda i neplatné.

8. Žalobca sa taktiež domáhal určenia, že Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. nie sú súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500007571. Z pripojenej Zmluvy o revolvingovom úvere súd zistil, že na zadnej strane Zmluvy sa žiadne Zmluvné dojednania nenachádzajú. Súd je toho názoru, že aj takéto zavádzajúce dojednanie Zmluvy je v rozpore s dobrými mravmi a je teda neplatné.

9. Žalobca žiadal vyhlásiť za neplatné zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 8.1/ zmluvy a to, že poplatok za odklad maximálne troch splátok úveru je 215,75 Eur a že poplatok za odklad maximálne troch splátok revolvingu je 112,08 Eur. Taktiež žiadal vyhlásiť za neplatné zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 8.4/ zmluvy a to, že odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru (veľa prvá bodu 8.4/) je splatná dňom uzavretia tejto dohody a odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 8 sú subsumované pod názov „Dohoda o poskytnutí služby“.

10. Z obsahu tohto bodu súd zistil, že nie je v osobitnej grafickej forme a je len predtlačeným formulárom. Súčasťou predtlačeného textu bez možnosti zasiahnuť zo strany spotrebiteľa je uvedený záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi službu možnosti odkladu splatnosti splátok úveru (revolvingu) na žiadosť dlžníka a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby možnosti odkladu splatnosti splátok úveru (revolvingu). Ďalej je tu uvedená splatnosť tejto odplaty (poplatku) za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru (revolvingu) dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby a pri revolvingu dňom poskytnutia revolvingu. Do obsahu dohody sa len dopisovala výška poplatku 215,75 Eur pri úvere a výška poplatku 112,08 Eur pri revolvingu. Súd dospel k záveru, že žalobca nemohol ovplyvniť takto koncipovaný obsah dohody, čo hodnotí ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda i za neplatné zmluvné podmienky. Samotné ustanovenia o určení splatnosti odplaty ku dňu uzavretia dohody či

poskytnutí revolvingu považuje súd aj za rozpor s dobrými mravmi, lebo takúto dohodu o splatnosti sa dlžník vopred vzdal svojho práva vo finančnom vyobrazení (výšky uvedených poplatkov), pritom ani len ešte nepožiadal o odklad splatnosti. Zmluvná povinnosť zaplatiť riadne a včas reálne vyčerpaný úver je esenciálnou povinnosťou dlžníka, na druhej strane výška poplatku je v tomto prípade zjavne neprimeraná a podľa názoru súdu v prejednávacom prípade pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ) ako aj pre neprijateľnosť (§ 53 ods. 4 písm. k) OZ) absolútne neplatná. Nie je zlučiteľné s dobrými mravmi, aby dlžník platil nejaký poplatok a to v takej vysokej sume za to, že ak v budúcnosti možno požiada o odklad splátok, bude mu to umožnené veriteľom. Súd takúto platbu poplatku (keďže je splatná s čerpaním úveru resp. revolvingu) hodnotí ako vzdanie sa finančných prostriedkov (vzdanie sa práva na takúto sumu) bez toho, aby dostal vzájomné protiplnenie napríklad v podobe, že by už pri čerpaní úveru alebo revolvingu dal veriteľ súhlas s odkladom splátok. Súd je tohto názoru, že zaplatiť poplatok 215,75 Eur hneď pri uzatvorení dohody o poskytnutí služby bez dostania protiplnenia (ale len poskytnutie služby vo forme „možnosti“) resp. poplatok 112,08 Eur pri poskytnutí revolvingu je neprimerane vysoké k skutočnosti, že vtedy dlžník ani len netušil, či vôbec v budúcnosti bude žiadať o odklad nejakej splátky. Takéto konanie veriteľa súd hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku a preto zmluvné podmienky uvedené v bode 8.1/ zmluvy a v bode 8.4/ zmluvy veta prvá vyhlásil tiež za neplatné.

11. Žalobca žiadal vyhlásiť za neplatné aj zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 8.4/ veta druhá a štvrtá zmluvy. Z obsahu viet tohto bodu vyplýva, že sa zmluvné strany dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávka dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru (podľa článku 2.3) či revolvingu (podľa článku 4.1) oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi (veta druhá), resp. ku dňu uskutočnenia revolvingu (veta štvrtá). Predmetný text je súčasťou predtlačenej formulárovej dohody bez možnosti, aby do nej spotrebiteľ nejakým spôsobom zasiahol. Súd je tohto názoru, že v čase uzatvárania zmluvy či dohody medzi zmluvnými stranami ešte žiadne pohľadávky neboli a preto i dohoda o započítaní pohľadávok považuje za obchádzanie zákona, lebo veriteľ dosiahol, že nevyplatil dlžníkovi celú výšku schváleného úveru ale sumu poníženú práve o odmeny za poskytnutie služby v možnosti povoliť splátky úveru (revolvingu). Súd dospel k záveru, že tu taktiež ide o rozpor s dobrými mravmi, neprijateľnú zmluvnú podmienku a to je aj dôvod, pre ktorý aj tieto zmluvné podmienky vyhlásil súd za neplatné.

12. V závere súd uviedol, že po posúdení obsahu tých zmluvných podmienok zmluvy, ktorých neplatnosti sa žalobca domáha dospel k právnomu záveru, práve uzatvorením týchto podmienok si žalobca ako spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 OZ), čo spôsobilo neprijateľnosť týchto podmienok a preto ich súd aj s odkazom na rozpor s dobrými mravmi vyhodnotil ako neplatné. Súd sa nestotožnil s tvrdením právneho zástupcu žalovaného, že bod 8. Zmluvy o revolvingovom úvere označený ako Dohoda o poskytnutí služby je samostatná zmluva, pretože tvorí súčasť Zmluvy o úvere, nasleduje po ostatných bodoch zmluvy, nie je ako samostatná zmluva oddelená od textu zmluvy a nebola so žalobcom individuálne dojednaná.

13. Podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona o súdnych poplatkoch je žalobca ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu oslobodený od platenia súdnych poplatkov. Súd návrhu žalobcu vyhovel v celom rozsahu, preto v zmysle § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 99,50 Eur.

14. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Žalobca bol v konaní úspešným preto mu súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 393,58 Eur vrátane DPH za úkony právnej služby: príprava a prevzatie zastúpenia 61,87 Eur, režijný paušál 8,04 Eur, písomné podanie na súd 61,87 Eur, režijný paušál 8,04 Eur, vyjadrenie k veci 64,53 Eur, režijný paušál 8,39 Eur, návrh na predbežné opatrenie 32,27 Eur, režijný paušál 8,39 Eur, účasť na pojednávaní dňa 07.01.2016 66,- Eur, režijný paušál 8,58 Eur, t.j. spolu 327,98 Eur + 65,60 Eur (20% DPH) = 393,58 Eur.

15. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaný a navrhol jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a poukázal na nesprávne posúdenie veci súdom prvej inštancie.

(1)Súd v zmysle odôvodnenia dospel k záveru, že ročná úroková sadzba revolvingu, ročná percentuálna miera nákladov, úveru a revolvingu je neplatná. Tieto zmluvné podmienky vyhodnotil za neplatné, neprijateľné, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán,

nakoľko sú niekoľkonásobne vyššie ako priemer úrokových sadzieb. Žalobca napáda z dôvodu nepreskúmateľnosti a tiež z dôvodu nesprávnych skutkových, právnych záverov citovaný rozsudok, z ktorého nevyplýva ako a či vôbec súd pri rozhodovaní použil ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Súd prvej inštancie konal v rozpore so zákonom, nakoľko jeho rozhodnutie odporuje § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré citoval. Súd postupoval v rozpore s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj preto, že svoje rozhodnutie založil na posudzovaní primeranosti dojednanej úrokovej sadzby, teda ceny v zmysle § 53 ods. 1 druhá veta. Poukázal na znenie § 502 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka s tým, že v zmysle citovaných ustanovení súd nepostupoval, nakoľko v konaní nemal preukázané aká je obvyklá výška odplaty na finančnom trhu za obdobný spotrebiteľský úver. Údaje bánk takýmto údajom nie sú, pretože netvorí finančný trh, ale jeho časť. Zároveň súd rozhodol nesprávne aj z dôvodu, že v zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka by mohol určiť len to, v akej časti je úroková sadzba neplatná. Z daného ustanovenia vyplýva, že zákon výslovne predpokladá s určením najvyššej prípustnej výšky úrokov. Zároveň súd rozhodol v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, aj predčasne, nakoľko zo žiadneho dôkazu vykonaného v konaní nevyplýva údaj o obvyklej odplate uplatňovanej na finančnom trhu za požičané peniaze spotrebiteľovi. Zo záverov súdu nie je zrejmé ako mal za preukázané také skutočnosti ako je doba splatnosti, spôsob zabezpečenia a výška poskytnutých prostriedkov, hoci v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ide o údaje, ktoré má súd pri posudzovaní obvyklej odplaty a jej podstatného prevýšenia zohľadňovať. Na podporu uvedeného, poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 3Co/67/2008. Rovnako namietol absolútne nepreskúmateľné tvrdenie o neplatnosti RPMN, keď súd opomenul fakt, že údaj o RPMN úveru nie je osobitne dojednaný zmluvnými stranami, ale vyplýva zo zákonného spôsobu, jeho výpočet, ktorý je v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Zb. zákonov o spotrebiteľských úveroch.

(2) Súd rovnako určil, že zmluvná podmienka uvedená v bode 8.1,8.4 je neplatná z dôvodu neprímeranosti výšky poplatku, ako aj z dôvodu, že dlžník možno požiadava v budúcnosti o odklad splátok. Tieto závery súdu sú vecne nesprávne, pretože podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktorú spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo, ak boli neprijateľné podmienky individuálne dohodnuté. V sume 215,75 Eur (v prípade úveru), 112,08 Eur (v prípade revolvingu) podľa citovanej časti dohody o poskytnutí služby zodpovedá len odplata za nadobudnutie práva na odklad splatnosti splátok. Predmetná odplata je cenou plnenia, čiže z hľadiska citovaného zákonného ustanovenia úvaha o neprijateľnosti dojednaní o tejto odplate je vylúčená. Dohoda o poskytnutí služby je zároveň individuálnym dojednaním, a to nielen pokiaľ ide o jej vznik, ale aj pokiaľ ide o výšku odplaty. Odplata a dojednanie o nej preto nemôžu byť neprijateľnou podmienkou aj z tohto dôvodu. Čo sa týka posudzovania predmetu plnenia a ceny za toto plnenie podľa Dohody o poskytnutí služby tvrdí, že ide o zložky vylúčené z testu neprijateľnosti podľa príslušnej právnej úpravy. Tvrdeniam o neprijateľnosti odporuje tiež podstata pojmu neprijateľná podmienka. Z nej je nesporné, že dohoda o poskytnutí služby a odplata podľa nej nemôžu spĺňať uvedenú definíciu. Zmyslom právnej úpravy neprijateľnej podmienky je odstrániť zo zmluvného vzťahu také ustanovenie, ktoré bráni spotrebiteľovi v uplatňovaní nejakých práv alebo vytvára pre neho nevýhodnejšie postavenie v porovnaní so stavom, ako keby danú situáciu upravoval zákon. Ani jeden z týchto prípadov nenastal a objektívne ani by v prípade dohody o poskytnutí služby nikdy nastať nemohol. Rozhodnutie súdu je nezákonné aj preto, že súd sa v odôvodnení rozsudku veľmi zjednodušene vyporiadal, resp. vôbec nezaoberal s posúdením dohody o poskytnutí služby z hľadiska toho, či ide alebo nie o individuálne ustanovenia, čo je ďalší predpoklad pre možnosť posudzovania z hľadiska neprijateľnosti. Napáda aj závery súdu o obsahu práv a povinností podľa predmetnej dohody o poskytnutí služby. Predmetom dohody o poskytnutí služby je prevzatie záväzku veriteľom poskytnúť odklad v platnosti maximálne troch splátok v prípade úveru, ak dôjde k poskytnutiu revolvingu, aj v prípade revolvingu a záväzok dlžníka zaplatiť odplatu za túto službu. Na jednej strane je teda záväzok zaplatiť odplatu za prevzatie povinností veriteľa poskytnúť odklad splatnosti splátok a na strane druhej záväzok poskytnúť odklad splatnosti splátok. Z rozsudku nevyplýva žiadne zdôvodnenie, kedy súd tvrdí, že žalobca zaplatil za niečo, čo mu nie je dodané. Na základe dohody o poskytnutí služby získava zmluvný nárok na poskytnutie odkladu splátok. Ide teda o zmluvne nadobudnuté právo, ktoré je v zmysle § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka predmetom občiansko-právneho vzťahu. Zmluvné strany uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, rovnako tak uzavreli dohodu o poskytnutí služby ako odplatný právny úkon, spôsob uhradenia (započítaním pohľadávky na vyplatenie úveru s pohľadávku na odplatu za uzavretie dohody o poskytnutí služby) odplaty bol dohodnutý v

článku 8.4 Dohody o poskytnutí služby. Poskytnutím úveru sa teda rozumie úkon, ktorým sa splní záväzok poskytovateľa úveru uvoľniť peňažné prostriedky spôsobom a vo forme, ktorá je medzi stranami dohodnutá. Na podporu poukázal rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. Obdo V 47/2001.

(3) Rovnako namieta nesprávnosť rozhodnutia, ktorým súd určil, že zmluvné dojednanie nie je súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere, nakoľko súd zistil, že tieto sa na zadnej strane zmluvy nenachádzajú. Nesprávnosť tohto záveru spočíva v tom, že vôbec nie je z rozhodnutia preskúmateľné ako súd k takémuto záveru dospel a aké dôkazy k tomuto zisteniu vykonal. Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere. Žiadosť/Zmluva a Zmluvné dojednania sa nachádzajú na jednom liste papiera, pričom Žiadosť/Zmluva o revolvingovom úvere tvoria lícnu stranu a Zmluvné dojednania tvoria rub zmluvy. Z textu Zmluvy o revolvingovom úvere z bodu 13 vyplýva, že zmluvné dojednania sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, čo do právnej povahy, ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy.

V zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka je zachovaná požiadavka na písomnú formu právneho úkonu, ak je listina obsahujúca právny úkon podpísaná konajúcou osobou. Pričom listina o právnom úkone môže pozostávať aj z niekoľkých strán, pričom zákon nevyžaduje, aby jednotlivé strany tvoriace listinu o právnom úkone boli samostatne podpísované. Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolu náležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín, napr. zošitím alebo zviazaním nie je v takomto prípade potrebné. Na celistvosť listiny možno usudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok, obsahovej súvislosti textu, jednotnej formy písma alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšie manipulácia s textom.

16. Žalobca odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu sa vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu s tým, že rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil vyčerpávajúcim spôsobom, keď podrobne zhodnotil skutkový stav veci a aplikoval na vec príslušné právne normy. Žalovaný v odvolaní stotožňuje pojem cena a pojem ročná úroková sadzba úveru. Je potrebné zdôrazniť, že toto tvrdenie žalovaného je účelové, keďže v konaní pred prvoinštančným súdom, konkrétne vo svojom vyjadrení zo dňa 18.01.2015 tvrdil, že RPMN ako aj ročná úroková sadzba úveru predstavujú cenu. Je zrejmé, že žalovaný nerozlišuje medzi pojmami cena, RPMN a ročná úroková sadzba úveru, resp. tieto pojmy používa podľa toho, ako je to pre neho výhodné. Čo sa týka nesprávnej aplikácie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka s argumentáciou žalovaného nie je možné v žiadnom prípade súhlasiť. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/55/2016 zo dňa 18.09.2016. Žalovaný ďalej tiež nesprávne uvádza, že na vec má byť aplikované ustanovenie § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka. Súd podľa tohto ustanovenia nemohol postupovať, keďže v danom prípade je riešená neprijateľnosť zmluvných podmienok vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy, preto je možné vo veci aplikovať len ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tvrdenie, že údaj o RPMN nie je osobitne dojednaný zmluvnými stranami, ale vyplýva zo zákonného spôsobu na jeho výpočet, je tvrdením zavádzajúcim, je potrebné zdôrazniť, že údaj o RPMN priamo súvisí s hodnotou ročnej úrokovej sadzby úveru. Pokiaľ je neplatná dohoda o ročnej úrokovej sadzbe úveru v nadväznosti na túto skutočnosť je potrebné automaticky konštatovať i neplatnosť dojednania o RPMN. Pri úvere 1500,-- Eur a dodatočnom náklade 215,75 Eur (v nadväznosti na dohodu o poskytnutí služby) má RPMN hodnotu 95,98 %. Náklady spojené s pôžičkou sú teda pre spotrebiteľa podstatne než vyššie než je údaj uvedený v zmluve o úvere. V októbri 2011 bola priemerná hodnota RPMN za obdobie úvery vo výške 16,65 % a skutočná RPMN prevyšuje priemernú hodnotu RPMN o 476,46 %. Ďalej žalovaný tvrdí, že dohoda o poskytnutí služby predstavuje individuálne dojednania, s ktorým tvrdením nemožno súhlasiť, pretože dohoda o poskytnutí služby bola vopred pripravená, obsiahnutá v texte zmluvy o úvere a svojím číslovaním plynulo nadväzovala na predchádzajúce a nasledujúce časti zmluvy o úvere. Je tiež potrebné zdôrazniť, že na preukázanie toho, či bola nejaká zmluvná podmienka individuálne dojednaná znáša dôkazné bremeno žalovaný ako dodávateľ. Toto dôkazné bremeno však neuniesol. Neobstojí tvrdenie, že Dohoda o poskytnutí služby nevznikala zaradením do nejakého formuláru a jeho podpisu ako celku, ale vznikla samostatným uzavretím. Aj toto tvrdenie je zavádzajúce a účelové. Dohoda o poskytnutí služby vznikla práve naopak zaradením do formulára Žiadostí/Zmluvy o revolvingový úver. Teda v žiadnom prípade nie samostatným uzavretím. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že cena plnenia podľa dohody o poskytnutí služby nepodlieha kontrole neprijateľnosti a nie je možné hovoriť o cene plnenia, pokiaľ reálne nebolo poskytnuté žiadne plnenie. Pri splátkach vo výške 80,37 Eur a cene plnenia v sume 215,75 Eur, ktorú žalovaný započítal na poskytnutú sumu úveru, žalobca v podstate hneď pri uzatvorení Zmluvy o úvere zaplatil žalovanému sumu 3 splátok, o ktorých odklad bolo možné niekedy v budúcnosti za splnenia ďalších podmienok a doloženia príslušných dokladov požiadať. Na službu odkladu splátok tak dlžníkovu ani automaticky

nevzniká nárok. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave 26Co/2/2016-172 zo dňa 28.03.2017. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného ani o tom, že z rozsudku nevyplýva žiadne zdôvodnenie, keď súd sa podrobne vyporiadal s obsahom dohody o poskytnutí služby na strane 10 a nasledujúcich rozsudku. Pokiaľ má žalovaný k dispozícii zmluvu o úvere uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným, by sa podľa jeho názoru mali nachádzať zmluvné dojednania na zadnej strane Zmluvy o úvere, mal takúto zmluvu predložiť v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalovaný tak neurobil ani pred súdom prvej inštancie a nepredložil takú Zmluvu o úvere spolu so svojím odvolaním a teda neunesol dôkazné bremeno. Sám od žalovaného dostal k dispozícii len Zmluvu o úvere, kde na zadnej strane žiadne zmluvné dojednania sa nenachádzali. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žiadal priznať náhradu trov konania.

17. V danom prípade predmetom sporu je určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v žalobe označených bodoch v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500007571 uzavretej medzi účastníkmi. Ide teda jednoznačne o žalobu s určovacím petitom podanú za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, keďže jej predmetom je určenie neplatnosti dojednaní v právnom vzťahu. Krajský súd v Trnava rozsudkom z 28. júna 2017 sp. zn. 24Co/123/2016 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu pre nedostatok naliehavého záujmu zamietol; vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť súdny poplatok v sume 99,50 eur zrušil a súčasne žalovanému voči žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie i odvolacieho konania v plnom rozsahu. V dôsledku podaného dovolania Najvyšší súd SR citovaný rozsudok Krajského súdu v Trnave z 28. júna 2017 uznesením č.k. 2 Cdo/233/2017 zo dňa 21.12.2018 zrušil a vec mu vracia na ďalšie konanie. Zároveň vyslovil záver, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Správny je právny názor žalobcu, že u žalobcu v postavení spotrebiteľa existuje naliehavý právny záujem na určení neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve vyplývajúci ex lege z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z.

18. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z.z., ďalej CSP), ktorý nahradil a zrušil do 30.06.2016 účinný zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej OSP). Odvolací súd prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa CSP. Keďže ale odvolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho podania bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení OSP. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo, za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1 a 2 CSP), ako aj potreba ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 CSP).

19. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario, § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že je aj po rešpektovaní názoru Najvyššieho súdu SR, je odvolanie žalobcu dôvodné len čiastočne.

20. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromno-právnych vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môže mať zmluva kúpna, zmluva o dielo, poisťná zmluva, zmluva o obstaraní zázradu, lízingová zmluva, (zmluva o úvere),

zmluva o dodávke plynu elektriny, o pripojení a ďalšie. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môžu mať aj zmluvy uzatvárané podľa Obchodného zákonníka ako aj ďalších osobitných predpisov.

21. Spotrebiteľská zmluva sa uzatvára medzi dodávateľom na strane jednej a spotrebiteľom na strane druhej. Dodávateľ je ten, ktorý pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom bude vždy osoba (fyzická či právnická), ktorá pri uzavieraní tejto zmluvy nekoná ako podnikateľ, teda osoba, ktorá pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom nie je rozhodujúce, či spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy (uznesenie Krajského súdu Bratislava z 30. apríla 2010, sp. zn. 5Co 140/10 - 67).

22. Žalobca uzatváral zmluvu ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaná vystupovala v postavení dodávateľa, teda osoby, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej, prípadne inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, 4 O. z.). Na uvedené nemá žiaden vplyv skutočnosť, že zmluva o úvere je zmluvným typom upraveným v ObZ (Obchodný zákonník č.513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov).

23. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je faktické nerovné postavenie vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a dostupnosť právnych služieb, ako i možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený a pri uzatváraní zmluvy je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť a to formou obmedzenia autonómie vôle. Tá predstavuje elementárnu podmienku fungovania materiálneho právneho štátu, nie je však úplne absolútna a v rámci spotrebiteľských vzťahov je limitovaná princípom ochrany slabšej strany, teda spotrebiteľa, ktorý koná s dôverou v druhou stranu jej prezentovaný skutkový stav (porov. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/127/2015).

24. Cieľom spotrebiteľského práva je, aby spotrebiteľ bol chránený pred záväzkom voči nekalej podmienke uvedenej v spotrebiteľskej zmluve, teda aby ho táto podmienka nezaväzovala. Súd prvej inštancie konštatoval naliehavý právny záujem žalobcu na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktorý vyplýva priamo zo zákona (spotrebiteľ sa môže domáhať ochrany svojho práva proti porušeniu práv proti porušiteľovi na súde). Zákon ďalej vyžaduje, aby šlo o podmienku neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti v zmysle hmotného práva a v takomto prípade je daný dôvod na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky.

25. Každá spotrebiteľská zmluva má byť založená na rešpektovaní dodržiavania všeobecných zásad spotrebiteľského práva, a to tak po náležite obsahovej ako aj formálnej úprave zmluvných podmienok, ktoré jednotlivo i vo svojom súhrne majú dodržiavať zmluvnú rovnováhu zmluvných strán. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto podmienky, zakotvené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné a môžu mať za následok neplatnosť celej zmluvy.

26. Štandardné zmluvné podmienky, ktoré sú v praxi používané dodávateľmi musia byť spravodlivé. V zmluve nie je dovolené vytvárať nerovnováhu medzi právami a povinnosťami spotrebiteľa a právami a povinnosťami predajcov a dodávateľov. Zmluvné podmienky musia byť vyhotovené jasne a zrozumiteľne a platia pre ne požiadavky „dobrej viery“ a „rovnováhy“, pravidlá EÚ obsahujú zoznam osobitných podmienok, ktoré možno považovať za neprijateľné. Za neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa považujú ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Teda, ak by v zmluve boli neférové podmienky voči predajcovi, zákon v tom problém nevidí. Zákon predpokladá, že podmienky si v prvom rade stanovuje predajca a zákazník s nimi spravidla iba súhlasí alebo zmluvu neuzavrie.

27. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich používanie zákon sankcionuje absolútnou

neplatnosťou (§ 53 ods. 5 O. z.). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pritom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať alebo pochopiť ich obsah. Je potrebné zdôrazniť, že ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré dodávateľ vopred pripravil a používa vo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. Zmluva účastníkov o spotrebiteľskom úvere je typickou štandardnou formulárovou listinou, na ktorú sa zásadne vzťahuje súdna kontrola. Zmluvná podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred dodávateľom a spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

28. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka (OZ) ak dodávateľ nepreukáže opak (tzv. dôkaz opaku), zmluvné ustanovenie dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažuje za individuálne dojednané. V danom prípade žalovaná nepreukázala, že zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi ňou a žalobcom ako spotrebiteľom, s ktorými sa mal možnosť oboznámiť pred podpisom zmluvy, mohol obsahovo ovplyvniť.

29. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

30. Citované zákonné ustanovenie limituje výšku odplaty, teda aj úrokov, stanovením kritérií posúdenia obvyklosti na finančnom trhu, požadovanej za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Obdobnosť prípadov sa definuje na základe finančnej situácie spotrebiteľa, spôsobu a miery zabezpečenia záväzku, objemu poskytnutých peňažných prostriedkov i lehoty splatnosti. Pri posudzovaní prípadov sa prihliada na zákonom stanovené kritériá, t. j. najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

31. Úrok v konkrétnej dohodnutej výške (úroková sadzba úveru) predstavoval a bol zahrnutý v odplate za poskytnutie peňažných prostriedkov a preto na ňu dopadá zákaz v ustanovení § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie bol povinný súd prvej inštancie aplikovať i v danej veci.

32. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2 M Cdo 4/2009).

33. Súd prvej inštancie ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka na prejednávany prípad neaplikoval. Pokiaľ právna úprava určila spôsob vyhodnotenia zmluvnej podmienky zistením odplaty, ktorú v danom prípade mal tvoriť úrok, obvykle požadovaný na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery, nebolo možné ju obísť. Z odôvodnenia súdu prvého stupňa tiež nevyplývalo, že meradlom primeranosti boli spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, s prihliadnutím na kritériá ustanovené v odseku 6 § 53 OZ v príslušnom znení. Súd prvej inštancie len stručne uviedol aké úroky boli požadované za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Porovnávané prípady podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka majú spĺňať znak príbuznosti z hľadiska kritéria finančnej situácie spotrebiteľa, spôsobu a miery zabezpečenia záväzku, objemu poskytnutých peňažných prostriedkov a lehoty splatnosti.

34. Súd prvej inštancie len všeobecne uviedol, že vychádzal z úrokových sadzieb NBS záväzných pre banky. Záver súdu prvej inštancie, ktorým vyhodnotil výšku úrokovej sadzby za neprimerane vysokú bez preukázania skúmaného zákonom stanoveného kritéria v ustanovení § 53 ods. 6 O. z., nepostupoval správne a jeho záver bol nepostačujúci pre kvalifikáciu zmluvného dojednanja ako neprijateľnej a teda

i neplatnej zmluvnej podmienky. Záver súdu je i nepreskúmateľný vo vzťahu k pojmu priemerná ročná úroková sadzba.

35. Podľa konštantnej judikatúry rozhodnutie súdu založené na nedostatočných dôvodoch, je nepresvedčivé, s čím súvisí aj nedostatok jeho odôvodnenia.

Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí potom vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, aby jeho zábery boli zrozumiteľné, spravodlivé a presvedčivé. Súdy pritom musia súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O. s. p., obdobne napr. IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Za arbitrárny, resp. nedostatočne zdôvodnený treba považovať rozsudok súdu, ktorý svoj právny záver nezdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 154/2005 z 28. februára 2006).

36. V danom prípade súd prvej inštancie na základe vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil, v konaní vykonané dôkazy vo vzájomných súvislostiach nevyhodnotil. Bol preto podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia v časti neprijateľnej zmluvnej podmienky o ročnej úrokovej sadzbe úveru, ako aj na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky o ročnej úrokovej sadzbe revolvingu v predmetnej zmluve, ako i ďalších zmluvných podmienok vzťahujúcich sa k tejto zmluve o revolvingovom úvere (t. j. predpokladaná RPMN za úver, poplatok za odklad splátok úveru, splatnosť dohody o poskytovaní služby a započítaní vzájomných pohľadávok). Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia len neisto vyznieva, že došlo k uzavretiu aj ďalšej zmluvy o poskytnutí revolvingu. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia (str. 9) konštatuje preukázanie uzavretia zmluvy o poskytnutí úveru vo výške 1.500,-- eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 80,37 eur v počte splátok 42.

37. Odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, pričom žalovaná odvolaním napadla celý výrok napadnutého rozsudku, preto predmetom odvolacieho prieskumu bol aj výrok o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky o výške RPMN za úver. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že porovnával uvedenú náležitosť úverovej zmluvy s výškou RPMN určenou NBS, podľa ktorej v rozhodnej dobe predstavovala výška RPMN 16,65 %.

38. Ročnou percentuálnou mierou nákladov (RMPN) sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 ZoSÚ.

39. Podľa § 19 ods. 1 ZoSÚ ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

40. Postup súdu prvej inštancie pri posudzovaní výšky RPMN nebol správny, keďže táto obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa vypočítava podľa už citovaného vzorca obsiahnutého v prílohe č. 2 ZoSÚ. Nejedná sa o údaj založený na porovnávaní s inými údajmi. Výpočet RPMN môže byť len správny alebo nesprávny, teda v súlade alebo v rozpore so zákonom. V tomto smere opäť absentoval akýkoľvek argumentačný základ, ktorý by umožňoval posúdiť správnosť alebo nesprávnosť výšky RPMN, vychádzajúc z tvrdení žalujúcej strany, pre to bol daný dôvod na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

41. Čo sa týka žiadaného určenia za neprijateľnú zmluvnú podmienku Dohody o poskytnutí služby uvedenej v bode 8 predmetnej úverovej zmluvy, a to v časti týkajúcej sa výšky poplatku za službu odkladu maximálne troch splátok úveru, v časti splatnosti tejto odplaty dňom uzavretia uvedenej dohody o poskytovaní služby a v časti dohody o započítaní vzájomných pohľadávok dlžníka a veriteľa (pohľadávky

dlužníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie tejto odplaty), súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správne právnemu záveru, ktorým kvalifikoval zmluvné podmienky (obsiahnuté v bode 8 označené ako Dohoda o poskytnutí služby) za neprijateľné a teda neplatné.

42. Táto dohoda bola teda vopred zo strany žalovanej naformulovaná, bez možnosti jej zmeny zo strany žalobcu ako spotrebiteľa. Žalovaná opak nepreukázala.

43. Správne je zistenie súdu prvej inštancie, že Dohoda o poskytnutí služby je súčasťou predtlačenej formulárovej dohody bez možnosti, aby do nej žalobca ako spotrebiteľ nejakým spôsobom zasiahol. Dôvodne po obsahovej stránke dospel k záveru o značnej nerovnováhe takejto dohody v neprospech spotrebiteľa, na základe ktorej mal žalobca zaplatiť poplatok za možnosť odkladu splátok, ktorá v budúcnosti vôbec nemusela nastať, pričom sa nejednalo vo svojej podstate o službu, pretože sa žalobcovi ako spotrebiteľovi neposkytovalo žiadne protiplnenie. Nejednalo sa o namietaný ekonomický prístup pri hodnotení neprijateľnej zmluvnej podmienky, ale o posúdenie elementárnej zmluvnej rovnováhy. Za neprijateľné podmienky sa preto považujú ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, tak ako tomu bolo i v tomto prípade. Vzhľadom na dohodnutú splatnosť poplatku (čerpaním úveru) a dohodu o započítaní pohľadávky predstavujúcej tento poplatok s pohľadávkou dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie dohodnutej sumy úveru, zmluvná podmienka smeruje k neprijateľným dôsledkom, a to nevyplateniu dohodnutej výšky schváleného úveru (spotrebiteľovi je tak vyplatený úver znížený o poplatok za poskytnutie služby možnosťou odkladu splátok). Spotrebiteľ má platiť za službu, ktorú v čase uzavretia zmluvy nepotrebuje a ani do budúcnosti potrebovať nemusí, pričom už vopred za túto službu zaplatí (znížením dohodnutej výšky úveru). Preto ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Argumentácia zmluvnou slobodou spotrebiteľa nie je dôvodná, pretože takáto sloboda je len iluzórna, keďže zmluvu vo formulárovej podobe pripravovala žalovaná ako zmluvný partner spotrebiteľa a s ohľadom na nepomer vo vyjednávacej sile zmluvného partnera a spotrebiteľa je zjavné, že sa spotrebiteľ len s ťažkosťou môže domôcť zmeny vopred pripravených zmluvných dojednaní.

44. Dôvera spotrebiteľa v poctivé konanie dodávateľa predpokladá, aby v prípade narušenia súd nahradil zdanlivú (formálnu) zmluvnú rovnováhu faktickou. Zahŕňa tiež povinnosť súdu ex officio (z úradnej povinnosti) preskúmať a prihliadať na neprijateľné podmienky v zmluve.

45. Pokiaľ žalovaná zahrnula takúto dohodu do úverovej zmluvy, jej správanie je treba vyhodnotiť ako rozporné s princípom dôvery a v dôsledku značného narušenia zmluvnej rovnováhy takýmto správaním žalovanej nebolo možné priznať ochranu, pre spôsobenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z dôvodu neprijateľnosti a teda neplatnosti zmluvného dojednania v bode 8 Dohody o poskytnutí služby, dôsledky neprijateľnosti a teda neplatnosti sa vzťahovali aj na dohodu o výške, splatnosti tejto dohody a vzájomnom započítaní pohľadávok, pričom sa jednalo o neplatnú pohľadávku veriteľa voči dlžníkovi.

46. S účinnosťou od 1. júna 2014 podľa § 153 ods. 3, 4 O. s. p. ak súd v rozsudku určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti, uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve. Opodstatnenosť takéhoto postupu je daná aj z hľadiska preskúmateľnosti napádaného rozhodnutia (s prihliadnutím na konkrétne znenie zmluvnej podmienky). Súd prvého stupňa ale nepostupoval podľa tohto ustanovenia, keď znenie zmluvnej podmienky v bode 8.1 predmetnej zmluvy, tak ako bolo dojednané v tejto spotrebiteľskej zmluve, vo výroku napadnutého rozhodnutia neuviedol (nesprávne len pomenoval zmluvnú podmienku ako tú, ktorá obsahuje poplatok s uvedením výšky za odklad maximálne troch splátok úveru). Vymedzenie presného znenia každej podmienky, ktorá bola súdom prvého stupňa vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti, je nevyhnutné (jedná sa o povinnosť uvedením výslovného znenia tejto zmluvnej podmienky).

47. Neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 53 ods. 4 OZ môže byť aj spôsob formálneho vyjadrenia konkrétneho zmluvného dojednania spotrebiteľského záväzku (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.1 Cdo/3201/2013).

48. Zmluvné dojednanie Dohoda o poskytnutí služby je chronologicky zaradené za predchádzajúce zmluvné dojednania, vyhotovené rovnakým malým písmom v neprehľadnej, zložitou formulovanej pomerne rozsiahlej forme textu, bez akéhokoľvek rozlíšenia od ostatného textu.

49. Hrubá nerovnováha sa vzťahuje na obsah i formu Dohody o poskytnutí služby. Neprijateľné zmluvné podmienky ustanovenie § 53 ods. 4 vymedzuje demonštratívne (nejedná sa o uzavretý okruh prípadov). Poukaz, že dojednanie o cene plnenia a predmete plnenia nemôže byť neprijateľnou podmienkou nemohol obstáť, keďže Dohoda o poskytnutí služby nemá samostatný predmet plnenia (má charakter vedľajšieho zmluvného dojednania).

50. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia v časti o neplatnosti zmluvného dojednania Dohody o poskytnutí služby ako neprijateľnej podmienky uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal skutkový stav, na ktorý aplikoval právne predpisy, z ktorých vyvodil právne závery.

51. Pretože odvolací súd v tejto časti preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatnených nárokov a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právne závery vo veci, pričom sa. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových, či právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

52. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia neprijateľnej a teda neplatnej zmluvnej podmienky dohodnutej v bode 8.4 veta prvá a v bode 8.4 veta druhá (Dohoda o poskytnutí služby, týkajúca sa splatnosti odplaty odkladu splátok a započítanie pohľadávok veriteľa a dlžníka) ako vecne správne potvrdil.

53. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia neprijateľnej a teda neplatnej zmluvnej podmienky dohodnutej v bode 8.1 (Dohoda o poskytnutí služby, týkajúca sa výšky poplatku za odklad splátok) z dôvodu, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom (súd prvej inštancie vyhovel žalobe v tejto časti, napriek tomu, že neobsahovala znenie zmluvnej podmienky v bode 8.1 predmetnej zmluvy, tak ako bolo dojednané a ako to požadoval zákon, ale nesprávne len pomenoval zmluvnú podmienku ako tú, ktorá obsahuje poplatok za odklad splátok).

54. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude, na základe vykonaného dokazovania a následného vyhodnotenia dôkazov, posúdiť uplatnený nárok žalobcu z hľadiska ročnej úrokovej sadzby úveru, primárne podľa ustanovenia § 53 ods. 6 O. z., v zmysle ktorého ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov (a o takýto prípad tu šlo), nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Výšku odplaty obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery je potrebné zdôvodniť i obdobnými (právne súladnými) prípadmi.

55. Pri posudzovaní obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere RPMN bude dôvodné vychádzať z opisu rozhodujúcich skutočností a tvrdení žalobcu, ktoré sa následne subsumujú pod príslušné ustanovenia ZoSÚ, obsahujúce výpočet RPMN podľa príslušného vzorca (§ 19 ods. 1 ZoSÚ).

56. Vo vzťahu k formulácií zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve bude potrebné dbať aj na ustanovenia procesných noriem, chrániacich spotrebiteľa, upravujúcich postup pri formulácii petítov a následne výrokovej časti súdneho rozhodnutia, uvedením znenia zmluvnej podmienky (tak ako bola dojednaná v spotrebiteľskej zmluve).

57. Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie, v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, postupovať v súlade s ustanovením § 220 CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadriť skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol. Bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a s akými úvahami sa pri

hodnotení dôkazov riadil, príp. prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania a dať odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasne a zreteľne dané (rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06. III.ÚS 198/07)

58. Jednotlivé zmluvné podmienky, ktoré majú tvoriť obsahový a formálny celok, posúdi súd prvého stupňa podľa § 53 OZ aj s prihliadnutím na námietky žalovanej. Ak zmluvné podmienky budú mať charakter podmienok, na ktoré sa vzťahuje zákaz značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán, konkretizuje úvahu v čom spočíva značná nerovnováha v právach a povinnostiach vo vzťahu k jednotlivým zmluvným podmienkam.

59. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov konania v napadnutej časti, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

60. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).